

Trediyte Møde.

Mandagen den 18de Januar 1886 N. 1.

Sekretæren, Bønsløkke, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter vedtagen.

Første Viceformand (Høgsbro): Ved Folketingsmanden for Ringkjøbing Amts 2den Valgkreds (Naberg) er modtaget et Andragende fra 200 Mænd og Kvinder i Lemvig og Omegn om Drettelse af en Alderdomsforførgelsesanstalt for Ubemidlede ved Statens Medvirking. — Andragendet vil blive tilstillet Udvalget for Andragender.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortfættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Danmarks Riges gjennemsete Grundlov af 5te Juni 1849.

Solstein: Der er en Ting i Motiverne til Regjeringsforslaget, som har undret mig, og den samme Ting er gaaet gjennem Regjeringens Udtalelser her. Det er nemlig det, at Ministeriet betragter Fremkomsten af et Forslag til Grundlovsforandring som noget Selvfølgeligt, som Noget, der ikke trænger til nærmere Motivering, Noget, som Regjeringen i Grunden antager, Alle maatte være enige om, var ønskeligt. Nu kan jeg ganske vist forstaa, at Ministeriet ønsker en saadan Forandring, jeg finder, det er naturligt fra Ministeriets Standpunkt. Der vil ikke kunne være nogen Tvivl om, at Ministeriet føler sig for Dieblisset trykket af Konsekvenserne af sin egen Politikk, langt stærkere end man i Almindelighed gjør sig noget Begreb om. Det er da ogsaa umuligt Andet overfor en Politikk, der har ført til de Resultater, som den ministerielle Politikk ubestridelig har gjort i det sidste halve Aars Tid: Processer, Uro, Gjæring, extraordinære Forholdsregler af ulovlig Natur og en almindelig offentlig Mening om, at vi, og ganske særlig Regjeringen, ere udenfor Loven. En saadan Tilstand af almindelig Misforførgelse, som Enhver dog vistnok vil indrømme er til Stede, ikke blot blandt Re-

gjeringens Modstandere, men ogsaa og det mere og mere blandt dens Venner, maa føles af enhver Regjering og føles utvivlsomt ogsaa af denne Regjering. Det er derfor ikke Andet end selvfølgeligt at Regjeringen ønsker at komme bort derfra, og det undrer mig ikke, at Regjeringen mener, at den eneste Veie til at komme bort derfra er at faae en ny Grundlov, thi med den nuværende Grundlov har denne Regjering vistnok indset, at den ikke kommer videre. Saaledes som Forsætningen er, har Regjeringen næppe nogen Tvivl om, at det ligger over dens Magt at bringe en Løsning til Veie af Konfliktten igjennem den. Stal der altsaa naaes en Løsning, er der for denne Regjering ganske vist ikke anden Veie at gaa, saalænge den vil vedblive at være Regjering, end at se at faae en anden Grundlov; thi med denne kommer den ingen Veie. Alt dette bebrejder jeg ikke Regjeringen, jeg fremhæver det kun, fordi der indeholdes Forklaring af, at Regjeringen kan opfatte Grundlovsforandringen nu som en Selvfølge. Men det er ganske klart, at alle disse Argumenter, der kun ere af subjektiv Interesse og som ere for Regjeringen fuldstændig fyldestgjørende, ligesaa sikkert ere for os uden nogen væsentlig Betydning. De ere for Regjeringen naturligvis afgørende, men de ere for os ikke andet end Tegns paa, at Regjeringen nu selv har indset og har været nødt til at bekjende, at den er udenfor Grundloven og ikke i Stand til at komme indenfor den. Det kan for saa vidt siges at have Interesse, at Regjeringen er kommen saa vidt, at den er nødt til at erkjende, at den ikke kan arbeide mere med den bestaaende Forsætning, og at hele dens Politikk er i Strid med Forsætningen, men som Argument for at behandle Regjeringens Grundlovsforslag er det selvfølgeligt uden Betydning, og det har saa meget mere forundret mig, at dette er kommet frem, som Regjeringen dog maa kunne sige sig selv, at vi staa paa et helt andet Standpunkt. Regjeringen bruger den Vending gjentagne Gange baade i Motiverne og ogsaa i de Udtalelser, vi have hørt fra Konseilspræsidenten, at en Løsning er nødvendig, og en mindre god Løsning er bedre end slet ingen Løsning, at det er nødvendigt at man gjør alt Sit for dog at staa en Løsning, og at hvis man ikke er tilfreds med, hvad Regjeringen byder her, nu vel, saa vil Regjeringen gaa ind paa en anden Løsning, osv. Det er stadig denne Betragtning, der gaar igjen: der mangler en Løsning, og vi, Regjeringen, gjøre her et ærligt Forsøg paa at staa en saadan Løsning til Veie. Men det er jo en fuldstændig Misforstaaelse. Det undrer mig, at Regjeringen har kunnet